ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/658

z dnia 15 maja 2020 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/309 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji w następstwie przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/309 („rozporządzenie pierwotne") ([2]) Komisja nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji („obowiązujące środki"). Stawka cła wahała się od 6,9 % do 9,5 %.

(2) W dniu 4 czerwca 2018 r., w następstwie częściowego przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania wszystkich producentów eksportujących, Komisja podjęła decyzję o utrzymaniu środków w ich pierwotnej wysokości (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/823) ([3]). Komisja stwierdziła, że zmiana legislacyjna w tureckim ustawodawstwie dotyczącym subsydiów dla producentów pstrąga, która była przedmiotem przeglądu, nie uzasadnia zmiany ceł wyrównawczych stosowanych w odniesieniu do wszystkich producentów pstrąga w Turcji. Zauważono jednak, że wpływ zmiany legislacyjnej różnił się na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw, w zależności od specyficznej sytuacji każdego z nich ([4]).

1.2. Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego

(3) W dniu 5 czerwca 2018 r. jeden z producentów eksportujących w Turcji, „BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ", będący częścią grupy Kiliç („wnioskodawca"), złożył wniosek o częściowy przegląd okresowy ograniczony do zbadania subsydiowania w jego przypadku.

(4) Wnioskodawca twierdził, że zmieniły się okoliczności dotyczące subsydiowania w Turcji, na podstawie których wprowadzono w odniesieniu do niego obowiązujące środki, i że w odniesieniu do niego zmiany te mają charakter trwały.

1.3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

(5) Ustaliwszy, po powiadomieniu państw członkowskich, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 22 maja 2019 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu") ([5]) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/309 z dnia 26 lutego 2015 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji (Dz.U. L 56 z 27.2.2015, s. 12).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/823 z dnia 4 czerwca 2018 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 14).

([4]) Motyw 49 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/823.

([5]) Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Republiki Turcji, (Dz.U. C 176 z 22.5.2019, s. 24).

1.4. **Okres objęty dochodzeniem przeglądowym**

(6) Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. („ODP").

1.5. **Zainteresowane strony**

(7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. Ponadto poinformowała w szczególności wnioskodawcę, przemysł Unii (stowarzyszenie producentów) i władze tureckie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego.

(8) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(9) Uwagi przedłożyło Duńskie Stowarzyszenie Akwakultury, stowarzyszenie producentów reprezentujące skarżącego w pierwotnym dochodzeniu („DAO"). Zdaniem DAO zmiany wprowadzone przez władze tureckie w ramach prawnych nie mogą zostać uznane za trwałe, a kwota subsydiów dla producentów pstrąga, w tym dla wnioskodawcy, pozostała wysoka. Stowarzyszenie uznało również, że wnioskodawca nie może żądać od Komisji dokonania przeglądu stopy subsydiowania wyłącznie w oparciu o deprecjację liry tureckiej i że Komisja powinna wziąć pod uwagę inne programy subsydiowania dla producentów pstrąga, z których może korzystać wnioskodawca. Zdaniem DAO Komisja powinna uwzględnić również inne czynniki, takie jak fakt, że ceny importowe w Turcji w znacznym stopniu podcinają ceny unijne.

(10) Komisja przypomniała, że wniosek o przegląd okresowy nie opierał się wyłącznie na deprecjacji liry tureckiej, jak twierdziło DAO. Głównym powodem złożenia wniosku o dokonanie przeglądu było raczej twierdzenie, że poziom subsydiów otrzymywanych przez wnioskodawcę zmniejszył się po zmianie legislacyjnej wprowadzonej w tureckim ustawodawstwie w 2016 r. Po drugie, Komisja zauważyła również, że zakres przeglądu ograniczony jest do oceny poziomu subsydiowania w odniesieniu do wnioskodawcy. Poziom podcięcia cenowego (który dotyczył oceny szkody poniesionej przez przemysł Unii) nie jest przedmiotem niniejszego przeglądu. W związku z tym Komisja oceniła poniżej w motywach 30–57 poziom subsydiów otrzymywanych przez wnioskodawcę oraz trwały charakter zmian.

(11) Po ujawnieniu ustaleń i ujawnieniu dodatkowych informacji DAO podtrzymało swój pogląd, zgodnie z którym wahania kursu waluty nie mogą zostać uznane za zmianę o trwałym charakterze, a Komisja powinna była rozważyć, w jakim stopniu deprecjacja liry tureckiej przyczyniła się do zmiany poziomu subsydiowania.

(12) Komisja zgodziła się, że kurs liry tureckiej wahał się od czasu pierwotnego dochodzenia i że tego rodzaju wahania kursów walut nie mogą zostać uznane za zmianę o trwałym charakterze. Nie zgodziła się natomiast z twierdzeniem DAO, że powinna była uznać kurs wymiany z pierwotnego dochodzenia za „punkt odniesienia" w celu dokonania oceny wpływu wahań kursu na obliczenie kwoty subsydiowania. Wahania kursów walut w nieunikniony sposób wpływają na nowe obliczenia dotyczące subsydiów otrzymywanych przez wnioskodawcę, jednak powodem ponownego obliczenia jest wpływ zmiany legislacyjnej z 2016 r. na sytuację wnioskodawcy. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

1.6. **Kwestionariusz i wizyta weryfikacyjna**

(13) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do oceny wpływu zmian legislacyjnych we wdrażaniu systemu bezpośrednich subsydiów na sytuację wnioskodawcy.

(14) Komisja wysłała kwestionariusz do wnioskodawcy (w tym do przedsiębiorstw powiązanych) oraz do władz tureckich. Obie te strony dostarczyły kompletne odpowiedzi na kwestionariusz. Komisja zweryfikowała informacje przekazane w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy.

1.7. **Ujawnienie ustaleń**

(15) W dniu 27 lutego 2020 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, w oparciu o które zamierzała wnieść o zmianę obowiązującej stawki celnej w odniesieniu do wnioskodawcy. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag do dnia 12 marca 2020 r. oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja przeanalizowała uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony oraz wzięła je pod uwagę w stosownych przypadkach. Po ujawnieniu ustaleń Komisja przeprowadziła przesłuchanie z udziałem wnioskodawcy w dniu 12 marca 2020 r.

(16) Po dokonaniu oceny uwag przedstawionych przez strony po ujawnieniu ustaleń Komisja ujawniła dodatkowe informacje w dniu 3 kwietnia 2020 r. Poinformowała wszystkie zainteresowane strony o zamiarze zmiany stawki cła w stosunku do wnioskodawcy, zgodnie z propozycją zawartą w pierwotnym ogólnym dokumencie ujawniającym ustalenia. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat nowo zaproponowanych faktów i ustaleń do dnia 8 kwietnia 2020 r. oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja przeanalizowała nowe uwagi zgłoszone przez zainteresowane strony oraz wzięła je pod uwagę w stosownych przypadkach.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

(17) Produktem objętym przeglądem jest pstrąg tęczowy (*Oncorhynchus mykiss*):

— żywy, o masie nieprzekraczającej 1,2 kg każdy, lub

— świeży, schłodzony, zamrożony lub wędzony:

— w postaci całych ryb (z głowami), nawet bez skrzeli, nawet patroszonych, o masie nieprzekraczającej 1,2 kg każdy, lub

— pozbawionych głowy, nawet bez skrzeli, nawet patroszonych, o masie nieprzekraczającej 1 kg każdy, lub

— w postaci filetów, o masie nieprzekraczającej 400 g każdy,

pochodzący z Turcji i obecnie objęty kodami CN ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 i ex 0305 43 00 (kody TARIC 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 i 0305 43 00 11) („produkt objęty przeglądem").

(18) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że produkt wytwarzany w Unii i produkt wytwarzany w Turcji są produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Pierwotne dochodzenie

(19) Subsydia na produkcję pstrąga w Turcji regulowane są w ujęciu rocznym w drodze dekretu przyjmowanego przez rząd turecki. W dekrecie tym określa się podstawowe warunki i kwoty subsydiów mające zastosowanie do produkcji w sektorze akwakultury w Turcji. Procedury i zasady dotyczące wdrażania dekretu określane są następnie przez komunikaty wydawane co roku przez Ministerstwo Żywności, Rolnictwa i Hodowli Zwierząt.

(20) W dochodzeniu pierwotnym ustalono, że subsydia zostały przyznane na podstawie dekretu nr 2013/4463 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie subsydiów rolnych w 2013 r. opublikowanego w tureckim Dzienniku Ustaw nr 28612 z dnia 8 kwietnia 2013 r. („dekret z 2013 r."). Dekret ten dotyczył pstrągów wyprodukowanych w 2013 r.

(21) Na mocy dekretu subsydia przyznano wszystkim producentom pstrąga posiadającym ważną licencję na prowadzenie gospodarstwa hodowli ryb. Licencja na hodowlę mogła odnosić się do hodowli na morzu, w zbiorniku retencyjnym, lub do hodowli znajdującej się w głębi kraju. Dany producent pstrąga mógł mieć kilka licencji na hodowlę (kilka gospodarstw hodowli ryb) w ramach tego samego zbiornika retencyjnego lub tego samego obszaru na morzu.

(22) Hodowla w ramach każdej z tych licencji kwalifikowała się do dopłat w granicach następujących kwot: 0,65 liry tureckiej (TL) na kilogram pstrąga w odniesieniu do produkcji do 250 ton rocznie; w odniesieniu do produkcji od 251 do 500 ton producenci pstrąga otrzymywali połowę tej kwoty (0,325 TL/kg). W odniesieniu do produkcji powyżej 500 ton nie były przyznawane żadne subsydia.

(23) W okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wnioskodawca posiadał 13 gospodarstw hodowli ryb („gospodarstwa") (odpowiadających 13 licencjom). Korzystał on z subsydiów w przypadku 11 gospodarstw.

3.2. Ustalenia przedstawione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/823

(24) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/823 Komisja oceniła zmianę legislacyjną z 2016 r. i jej wpływ na ogólny poziom subsydiowania producentów pstrąga w Turcji.

(25) Komisja ustaliła, że w 2016 r. subsydia przyznawane były producentom pstrąga na podstawie dekretu nr 2016/8791 ([6]) w sprawie subsydiów rolnych w 2016 r. („dekret z 2016 r."), ponadto w komunikacie nr 2016/33 ([7]) w sprawie wspierania akwakultury przedstawiono szczegółowe warunki przyznawania subsydiów.

(26) Kwota subsydium wyrażona w TL/kg pozostawała na poziomie z 2013 r., ale nowy artykuł dekretu z 2016 r. (art. 4.16) wyłączył z zakresu subsydiów gospodarstwa posiadające licencje, które dotyczyły „określonego przez ministerstwo tego samego potencjalnego obszaru, w tym samym zbiorniku retencyjnym lub regionalnym zbiorniku retencyjnym znajdującym się na tym samym obszarze".

(27) Na mocy tego artykułu i w przeciwieństwie do sytuacji w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, w przypadku gdy producent pstrąga posiada więcej niż jedną licencję na hodowlę (lub „gospodarstwo hodowli ryb") na tym samym określonym przez ministerstwo obszarze na morzu, w tym samym zbiorniku retencyjnym, albo w tych samych zbiornikach znajdujących się w tych samych regionach, należącą do tej samej osoby lub tego samego przedsiębiorstwa, te licencje lub te gospodarstwa uznano za jedną licencję lub jedno gospodarstwo należące do tego przedsiębiorstwa, a bezpośrednie subsydia wypłacane były zgodnie z tą wykładnią.

(28) Komisja stwierdziła jednak, że ograniczenie to nie miało istotnego wpływu na ogólny poziom subsydiów otrzymywanych przez znaczną część producentów pstrąga w całej Turcji. Ponadto, ponieważ na podstawie prognozy budżetowej na kolejne lata rząd turecki wprowadził nowe subsydia, Komisja stwierdziła, że ogólne obniżenie subsydiów może być jedynie tymczasowe i nie można go uznać za mający trwały charakter.

(29) Jednocześnie Komisja zauważyła, że wpływ ten różnił się na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw, w zależności od specyficznej sytuacji związanej z produkcją w każdym z nich. Produkcja pstrąga w Turcji opiera się na przedsiębiorstwach rodzinnych – jest to sektor rozdrobniony, składający się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw. W przypadku tych małych przedsiębiorstw, gdyby posiadały one jedno lub kilka małych gospodarstw na tym samym obszarze, liczba licencji, w odniesieniu do których mogłyby otrzymywać subsydia, pozostałaby taka sama. Jednak począwszy od 2016 r., przedsiębiorstwa, które w ramach poprzedniego systemu posiadały więcej niż jedną licencję w tym samym regionie lub na tym samym obszarze, mogły otrzymywać subsydia bezpośrednie tylko dla jednej z nich. W związku z tym, podczas gdy reforma z 2016 r. wywarła jedynie ograniczony wpływ na większość (małych) przedsiębiorstw lub w ogóle nie miała na nie wpływu, w wyniku tej reformy przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw, takie jak wnioskodawca, były narażone na znacznie poważniejsze konsekwencje.

3.3. **Wpływ zmiany legislacyjnej na wnioskodawcę oraz inne subsydia otrzymane przez wnioskodawcę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym („ODP")**

3.3.1. *Subsydia bezpośrednie dla wnioskodawcy*

(30) W 2018 r. subsydia przyznawane były producentom pstrąga na podstawie dekretu nr 2018/11460 ([8]) w sprawie subsydiów rolnych w 2018 r. („dekret z 2018 r."). Ponadto w komunikacie nr 2018/24 ([9]) w sprawie wspierania akwakultury przedstawiono szczegółowe warunki przyznawania subsydiów. Jak potwierdzono w pierwotnym dochodzeniu, środki te są subsydiami stanowiącymi podstawę środków wyrównawczych (zob. motywy 61–62 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1195/2014 ([10])). Komisja dokonała zmiany kwoty subsydiowania przyznanej wnioskodawcy w ODP.

(31) W ODP (2018 r.) wnioskodawca posiadał 11 gospodarstw. Gospodarstwa te położone były w 3 różnych regionach. Przed wprowadzeniem zmiany legislacyjnej wnioskodawca kwalifikowałby się do otrzymania subsydiów dla wszystkich 11 gospodarstw (zob. motyw 22). Jednak w związku ze zmianą legislacyjną w 2016 r. oraz zgodnie z przepisami obowiązującymi w ODP, wnioskodawca kwalifikował się jedynie do otrzymywania subsydiów dla produktu objętego przeglądem tylko dla jednego gospodarstwa w każdym regionie.

([6]) Turecki dekret nr 2016/8791 w sprawie subsydiów rolnych w 2016 r. z dnia 25 kwietnia 2016 r. (wdrożony z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2016 r.).

([7]) Komunikat w sprawie wspierania akwakultury o numerze 2016/33 dotyczący wdrożenia dekretu nr 2016/8791 opublikowany został w tureckim Dzienniku Ustaw w dniu 3 sierpnia 2016 r.

([8]) Turecki dekret nr 2018/11460 w sprawie subsydiów rolnych w 2018 r. z dnia 2 lutego 2018 r. (wdrożony z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2018 r.).

([9]) Komunikat w sprawie wspierania akwakultury o numerze 2018/24 dotyczący wdrożenia dekretu nr 2018/11460 opublikowany został w tureckim Dzienniku Ustaw w dniu 29 maja 2018 r.

([10]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1195/2014 z dnia 29 października 2014 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji (Dz.U. L 319 z 6.11.2014, s. 1).

(32) W ODP wnioskodawca korzystał zatem z subsydiów jedynie w odniesieniu do 2 z 11 gospodarstw ([11]), w granicach poniżej przedstawionych kwot określonych w dekrecie z 2018 r. (natomiast na podstawie przepisów obowiązujących przed 2016 r. wszystkie 11 gospodarstw kwalifikowałyby się do otrzymywania subsydiów).

(33) Kwoty subsydiów w ODP były następujące: w odniesieniu do produkcji do 250 ton subsydium wynosiło 0,75 TL/kg; w odniesieniu do produkcji od 250 do 500 ton subsydium wynosiło 0,375 TL/kg, natomiast w odniesieniu do produkcji powyżej 500 ton nie przyznawano żadnego subsydium ([12]).

(34) Zgodnie z tą samą metodyką, jaką ustalono w pierwotnym dochodzeniu, w przypadku ryb wyhodowanych w gospodarstwie całkowitym świadczeniem dla wnioskodawcy była średnia kwota subsydium bezpośredniego otrzymana w ODP. W przypadku ryb zakupionych świadczenie obliczono na podstawie całkowitej kwoty subsydium przyznanej przez władze tureckie i podzielonej przez całkowitą wielkość produkcji pstrąga w Turcji. Obliczenie świadczenia doprowadziło do ustalenia stopy subsydiowania *ad valorem* w wysokości 1,44 %.

(35) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził, że stosowanie systemu wsparcia na rzecz „dobrych praktyk rolniczych" zostało zakończone w 2019 r. i że w związku z tym Komisja nie powinna brać go pod uwagę przy obliczaniu subsydium pośredniego. Wnioskodawca twierdził również, że wysokość opłaty administracyjnej, którą należy odliczyć od kwoty subsydium, wynosiła 2 %, a nie 0,2 %.

(36) Komisja przyjęła te dwa argumenty i odpowiednio ponownie obliczyła stopy subsydiowania. Obliczenie świadczenia doprowadziło do ustalenia nowej stopy subsydiowania *ad valorem* w wysokości 1,42 %.

(37) Wnioskodawca twierdził również, że Komisja powinna była uznać, iż kryteria kwalifikowalności uległy zmianie w 2019 r. Zgodnie z nowymi warunkami hodowca mógł skorzystać z subsydium w wysokości 0,75 TL/kg dla maksymalnie 350 ton produkcji. W porównaniu z 2018 r. maksymalna wysokość świadczenia na każdą licencję uległa zatem zmniejszeniu. Komisja uznała, że jej obliczenia powinny opierać się wyłącznie na zweryfikowanych danych z ODP. W związku z powyższym odrzuciła argument wnioskodawcy.

(38) Po ujawnieniu ustaleń stowarzyszenie DAO odniosło się również do nowych warunków kwalifikowalności w odniesieniu do subsydiów bezpośrednich w 2019 r. Według DAO w 2019 r. hodowcy produkujący od 250 do 350 ton pstrąga mogli otrzymywać więcej subsydiów niż w 2018 r. W związku z tym DAO zwróciło się do Komisji o ustalenie, czy w 2019 r. wnioskodawca mógł zakupić ryby od takich hodowców, a tym samym pośrednio skorzystać z wyższej kwoty subsydiów niż w 2018 r.

(39) Komisja przypomniała przede wszystkim, że w 2019 r. uległa zmniejszeniu maksymalna kwota subsydiów, jaką hodowcy mogli otrzymać na każdą licencję (zob. motyw 37). W związku z tym hodowcy produkujący ponad 350 ton pstrąga otrzymali mniej subsydiów na każdą licencję. Gdyby wnioskodawca kupował ryby od wspomnianych hodowców, korzystałby zatem z niższej kwoty subsydiów niż w 2018 r. Po drugie, podobnie jak miało to miejsce w ODP, obliczenia subsydiów pośrednich musiały opierać się na średniej kwocie subsydiów na tonę zakupionych ryb. Taka średnia mogła nie odzwierciedlać sytuacji każdego hodowcy, od którego wnioskodawca kupował ryby. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.3.2. *Wspieranie hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami*

(40) W 2018 r. władze tureckie wprowadziły nowy system wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami. Ten nowy program nie był badany w ramach pierwotnego dochodzenia. Warunki i kwoty wsparcia zostały określone w dekrecie z 2018 r. oraz w komunikacie nr 2018/24 (zob. motyw 30).

(41) Jeżeli dane przedsiębiorstwo prowadzi wylęgarnię dla pstrąga, która spełnia pewne kryteria bezpieczeństwa, może skorzystać z subsydium wynoszącego 60 TL za sztukę do ilości nieprzekraczającej 10 000 sztuk (maksymalna kwota subsydium wynosiła 600 000 TL rocznie).

(42) Komisja uznała, że wsparcie (w formie dotacji bezpośredniej) stanowiło subsydium dla produkcji pstrąga podobne do subsydiów bezpośrednich, a mianowicie wkład finansowy przynoszący świadczenie zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ wsparcie przyznano hodowcom pstrąga, Komisja stwierdziła, że program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Świadczenie składało się z bezpośrednich dotacji dla hodowców pstrąga, którzy spełniali kryteria kwalifikowalności.

(43) W związku z tym stwierdzono, że wsparcie można uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

([11]) W jednym z regionów wnioskodawca hodował pstrągi o masie ponad 1,2 kg (produkt nieobjęty dochodzeniem) i nie wykorzystywał tego gospodarstwa do hodowli pstrągów odpowiadających definicji produktu objętego postępowaniem. Dlatego też wnioskodawca otrzymywał subsydia dla 2 spośród 3 kwalifikujących się regionów.

([12]) Pułapy te zostały wprowadzone na mocy przepisów przyjętych w 2017 r.

(44) W trakcie wizyty weryfikacyjnej kierownik produkcji przedsiębiorstwa twierdził, że przedsiębiorstwo zainwestowało i zamierzało dalej inwestować w sprzęt, dzięki któremu kwalifikowałoby się do uzyskania omawianego subsydium w nadchodzących latach. Dyrektor generalny przedsiębiorstwa i jego przedstawiciele prawni odrzucili jednak to twierdzenie, wskazując, że taka decyzja wymaga zgody członków zarządu i w żadnym wypadku nie została przewidziana.

(45) Biorąc pod uwagę jasne i jednoznaczne informacje przekazane przez kierownika produkcji na temat działań inwestycyjnych podjętych w przeszłości oraz sprzeczne oświadczenia przedstawicieli przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej, Komisja uznała, że istnieje prawdopodobieństwo, iż przedsiębiorstwo skorzysta w przyszłości z omawianego systemu, w związku z czym obliczyła maksymalne świadczenie, wyrażone jako stopa subsydiowania *ad valorem*, w wysokości 0,72 %. Komisja przekazała stronom informacje o swoim zamiarze w ogólnym dokumencie ujawniającym ustalenia.

(46) Po ujawnieniu ustaleń władze tureckie i wnioskodawca wyrazili sprzeciw wobec wyrażonego przez Komisję w dokumencie ujawniającym ustalenia zamiaru objęcia programu środkami wyrównawczymi. Twierdzili oni, że wnioskodawca nie kwalifikował się do tego programu i nie złożył w odniesieniu do niego żadnego wniosku do rządu. Rząd nie dokonał również żadnej płatności na rzecz wnioskodawcy w ramach tego programu ani w 2018 r., ani w 2019 r. Rząd turecki zaznaczył również, że program ten był w każdym razie ograniczony do trzech lat.

(47) W dniu 23 marca 2020 r. wnioskodawca przesłał ponadto oficjalne pismo w celu obalenia wątpliwości Komisji co do tego, czy w przyszłości prawdopodobnie skorzysta z jakichkolwiek subsydiów w ramach tego programu. Wnioskodawca zobowiązał się nie dokonywać do 2025 r. żadnych inwestycji mających na celu zakwalifikowanie się go do objęcia omawianym programem. Ponadto w przypadku dokonania inwestycji w 2025 r. lub później żadna z powiązanych spółek grupy Kiliç nie złoży wniosku w ramach tego programu.

(48) Po przesłaniu pisma przez wnioskodawcę DAO stwierdziło, że pismo to samo w sobie stanowi własnoręcznie wystawiony dowód, który nie powinien być brany pod uwagę przez Komisję. DAO zauważyło ponadto, że wnioskodawca nie podjął żadnych zobowiązań w odniesieniu do innych programów subsydiowania.

(49) Na podstawie powyższych faktów Komisja ponownie zbadała, czy prawdopodobne jest, by wnioskodawca otrzymywał w przyszłości świadczenia w ramach wspomnianego programu. Komisja uwzględniła zapewnienia rządu o tym, że wnioskodawca nie kwalifikował się do pomocy w ramach programu oraz nie złożył żadnego wniosku w ODP lub w 2019 r. Przyjęła także do wiadomości pismo przedsiębiorstwa z dnia 23 marca 2020 r., w którym zapewniło ono, że nie będzie kwalifikowało się do objęcia pomocą w ramach tego programu co najmniej do 2025 r. W odniesieniu do argumentu DAO, zgodnie z którym pismo to było własnoręcznie wystawionym dowodem nadesłanym dopiero po ujawnieniu ustaleń, Komisja uznała, że pismo zostało nadesłane w momencie ujawnienia ustaleń, tj. w odpowiednim czasie w ramach przysługujących wnioskodawcy praw, i w związku z tym nie można go odrzucić. Ponadto Komisja ma obowiązek rzetelnie ocenić wszystkie zgłoszone uwagi; w przeciwnym razie ujawnienie ustaleń mijałoby się z celem. Pismo stanowi jednoznaczne zobowiązanie ze strony wnioskodawcy i dotyczy oceny prawdopodobieństwa otrzymania w przyszłości świadczeń wyrównawczych w ramach wymienionego programu. W związku z tym nie ma znaczenia fakt, że w piśmie nie wspomniano o innych programach subsydiowania. W tym kontekście Komisja postanowiła nie obejmować tego programu środkami wyrównawczymi.

(50) Po ujawnieniu dodatkowych ustaleń DAO ponownie stwierdziło, że Komisja ma obowiązek uwzględnić czynniki dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem i że Komisja powinna była potwierdzić swoją pierwotną ocenę poprzez włączenie przedmiotowego wsparcia do obliczeń. DAO sprzeciwiło się w szczególności decyzji Komisji o zaakceptowaniu pisma wnioskodawcy jako wiarygodnego dowodu. Zdaniem stowarzyszenia decyzja zarządu nie jest wiążąca i może zostać zmieniona w każdej chwili. Według stowarzyszenia stanowi to naruszenie podstawowej zasady prawa, zgodnie z którą przedsiębiorstwa nie mogą tworzyć dowodów świadczących na ich korzyść oraz sprzecznych z informacjami uzyskanymi podczas wizyty weryfikacyjnej dotyczącymi działań inwestycyjnych podjętych w przeszłości.

(51) Komisja stwierdziła, że decyzja o niezastosowaniu środków wyrównawczych nie opierała się wyłącznie na piśmie wnioskodawcy dotyczącym zobowiązania, lecz również na innych udokumentowanych informacjach, takich jak informacje przekazane przez rząd, zgodnie z którymi wnioskodawca nie złożył wniosku o wsparcie, ani nie kwalifikował się do objęcia programem. Komisja ponownie podkreśliła ciążący na niej obowiązek dokonania oceny wszystkich informacji i dowodów otrzymanych po ujawnieniu ustaleń i, w tym kontekście, złożenie zobowiązania przez wnioskodawcę nie miało decydującego znaczenia dla oceny prawdopodobieństwa korzystania przez niego z programu w przyszłości. Ponadto Komisja przypomniała, że bezsporne jest, iż wnioskodawca nie dokonał wszystkich inwestycji niezbędnych do uzyskania wsparcia w ramach programu. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

(52) Wreszcie, ponieważ kwestia objęcia środkami wyrównawczymi hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami stała się bezprzedmiotowa, Komisja nie rozpatrzyła uwag DAO dotyczących właściwego sposobu obliczania przyszłych świadczeń wynikających z tego programu.

3.3.3. *Pożyczki subsydiowane*

(53) W ODP wnioskodawca skorzystał z sześciu pożyczek preferencyjnych w celu sfinansowania kapitału obrotowego. Pożyczek związanych bezpośrednio z produkcją rolną udzielił Bank Rolny Republiki Turcji (Türkiye Cumhurriyetti Ziraat bankasi lub „Ziraat Bankasi"), a pożyczek związanych z działalnością wywozową udzielił Türk Eximbank ([13]). Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w ramach dochodzenia pierwotnego ([14]) i z uwagi na fakt, że nie przedstawiono żadnych dowodów na zmianę sytuacji, Komisja ustaliła, że oba banki wdrażają politykę państwa i są organami publicznymi w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

(54) Właściwą podstawą prawną był dekret nr 2018/11188 dotyczący nisko oprocentowanych pożyczek banku Ziraat na inwestycje i działalność operacyjną w rolnictwie, a także program redyskontowy Türk Eximbank ([15]).

(55) Świadczenie na rzecz wnioskodawcy polegało na uzyskaniu niższego oprocentowania niż w przypadku pożyczek dostępnych na rynku. Komisja przypisała świadczenie związane z programem redyskontowym do sprzedaży eksportowej, podczas gdy inne subsydiowane pożyczki dla produkcji całej grupy zostały przypisane do łącznej sprzedaży. Obliczenie całkowitego świadczenia wynikającego z sześciu pożyczek doprowadziło do ustalenia stopy subsydiowania *ad valorem* w wysokości 0,15 %.

(56) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził, że w przypadku jednej z kwestionowanych pożyczek musiał zapłacić prowizję, podczas gdy kredyt referencyjny był wolny od prowizji. Twierdził on, że Komisja powinna była w związku z tym odpowiednio obniżyć wysokość świadczenia. Komisja uznała, że obiektywne obliczenie wymagało porównania wyłącznie stóp procentowych, z pominięciem wszelkich innych opłat bankowych po obu stronach (zarówno w przypadku pożyczki faktycznej, jak i referencyjnej). W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

(57) Ponadto wnioskodawca zakwestionował wykorzystanie przez Komisję tego samego poziomu referencyjnego w celu ustalenia świadczeń uzyskanych w przypadku dwóch pożyczek objętych środkami wyrównawczymi, które zostały udzielone w różnych okresach. Wnioskodawca stwierdził ponadto, że stopa procentowa dla jednej z kwestionowanych pożyczek została ustalona na podstawie miesięcznej (a nie rocznej), a zatem uzyskane przez niego oprocentowanie zostało określone na poziomie rynkowym. Komisja przyjęła oba te argumenty. W związku z tym obliczono nową stopę subsydiowania *ad valorem* w odniesieniu do tych pożyczek, która wyniosła 0,13 %.

3.4. **Nowe stawki cła wyrównawczego dla wnioskodawcy**

(58) Biorąc pod uwagę całkowitą korzyść uzyskaną przez wnioskodawcę, stopę subsydiowania *ad valorem* ustalono na poziomie 1,55 %.

Subsydium bezpośrednie	1,42 %
Pożyczki subsydiowane	0,13 %
Ogółem	**1,55 %**

(59) Powyższe wnioski odnoszą się do specyficznej sytuacji wnioskodawcy, a zatem nie mają wpływu na poziom stóp subsydiowania dla przedsiębiorstw wymienionych w załączniku do rozporządzenia pierwotnego.

(60) Po ujawnieniu ustaleń i ujawnieniu dodatkowych informacji władze tureckie twierdziły, że Komisja powinna była ponownie obliczyć stopę subsydiowania dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw". Komisja odrzuciła ten argument. Ponownie zaznaczyła, że częściowy przegląd okresowy i jego ustalenia dotyczące znacznego obniżenia poziomu subsydiowania odnoszą się wyłącznie do wnioskodawcy. Komisja przypomniała również, że ustalenia dotyczące wszystkich pozostałych tureckich producentów pstrąga nie uległy zmianie. W tym względzie Komisja zauważyła ponadto, że – jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu (sekcja 5) – jeżeli którakolwiek z zainteresowanych stron uzna, że uzasadniony jest przegląd środków mających do niej zastosowanie, strona ta może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

([13]) Przedmiotowy program może być wdrażany bezpośrednio przez Türk Eximbank lub z udziałem banków prywatnych.
([14]) Zob. motywy 67 i 69 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1195/2014.
([15]) Szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć w zasadach wdrażania oraz w okólniku w sprawie kredytów redyskontowych dla usług wywozowych i usług zapewniających wpływy walutowe (program redyskontowy).

(61) Po ujawnieniu ustaleń władze tureckie stwierdziły, że jeżeli Komisja pominęłaby świadczenia w ramach „systemu wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami", łączna stopa subsydiowania *ad valorem* nie przekroczyłaby poziomu *de minimis*. Po ujawnieniu dodatkowych informacji władze tureckie powtórzyły ten argument. Komisja przypomniała, że próg *de minimis* wynosi 1 %, a w przypadku krajów rozwijających się – 2 %. Komisja przypomniała również, że w odniesieniu do stosowania art. 14 ust. 5 dane państwo jest uznawane za państwo rozwijające się, jeśli jest wymienione w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1) ([16]). Ponieważ Turcja nie znajduje się w wykazie krajów kwalifikujących się na mocy tego rozporządzenia, Komisja odrzuciła powyższy wniosek.

3.5. **Istotna zmiana okoliczności i trwały charakter zmian legislacyjnych**

(62) Powyższe ustalenia dotyczące specyficznej sytuacji wnioskodawcy potwierdziły ustalenia zawarte w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/823, podsumowane w motywach 24–29 powyżej. W powyższym rozporządzeniu oceniono ogólną sytuację wszystkich producentów pstrąga w Turcji (tj. sytuację przeciętnego producenta pstrąga), jednak stwierdzono również, że po zmianie legislacyjnej z 2016 r. niektórzy producenci pstrąga otrzymywali znacznie mniej subsydiów (motyw 49 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/823).

(63) Komisja stwierdziła, że tak było w przypadku wnioskodawcy. Po pierwsze, Komisja zauważyła, że nowo obliczona stopa subsydiowania *ad valorem* wynosząca 1,55 % stanowi znaczny spadek w porównaniu ze stopą ustaloną w dochodzeniu pierwotnym (9,5 %).

(64) Po drugie, wnioskodawca nie mógł skorzystać z wielu innych programów subsydiowania w celu pełnego zrekompensowania zmniejszenia subsydiów bezpośrednich ([17]).

(65) Ponadto zmiana legislacyjna, która doprowadziła do zmniejszenia liczby gospodarstw hodowli ryb, została wprowadzona w 2016 r. i nadal obowiązywała w ODP (2018) oraz w 2019 r. ([18]), tj. już przez okres 4 lat. Rząd turecki nie przekazał Komisji żadnych planów przywrócenia kryteriów kwalifikowalności obowiązujących przed 2016 r. W związku z tym Komisja uznała zmianę z 2016 r. za trwałą zmianę w rozumieniu art. 19 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(66) Po ujawnieniu ustaleń i ujawnieniu dodatkowych informacji DAO zakwestionowało ustalenia Komisji, zgodnie z którymi zmniejszenie subsydiów otrzymanych przez wnioskodawcę miało charakter trwały. Jego zdaniem Komisja powinna była ocenić trwały charakter systemu subsydiowania jako całości i nie powinna była koncentrować się na zmianie z 2016 r. tylko w przypadku jednego z programów subsydiowania. DAO twierdziło ponadto, że po 2016 r. władze tureckie wprowadzały nowe programy subsydiowania w celu zrekompensowania spadku subsydiowania w związku ze zmianą legislacyjną z 2016 r., mianowicie subsydia dla zamkniętego systemu produkcji, subsydia dla pstrąga o wadze powyżej 1 kg, subsydia dla dobrych praktyk hodowlanych oraz subsydia dla znakowania ryb.. DAO twierdziło również, że Komisja nie wzięła pod uwagę w swoich obliczeniach nowych warunków kwalifikowalności programu „wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami", ani zwiększenia w 2019 r. maksymalnej kwoty otrzymywanego subsydium. Ponadto zdaniem DAO wszelkie nowe inwestycje dokonane przez wnioskodawcę w celu uzyskania wsparcia będą realizowane za pomocą subsydiowanych pożyczek rządowych.

(67) Jak wyjaśniono powyżej, Komisja oceniła nie tylko wpływ zmiany legislacyjnej z 2016 r. na sytuację wnioskodawcy, ale również wszelkie nowe programy subsydiowania, z których wnioskodawca mógł korzystać w ODP i w okresie późniejszym. Komisja stwierdziła, że wnioskodawca nie kwalifikował się do otrzymania żadnych subsydiów w ramach zamkniętego systemu produkcji, ponieważ jego produkcja pstrąga znajduje się w zbiornikach wodnych, a nie w zamkniętym systemie spełniającym wymogi kwalifikowalności. Komisja stwierdziła również, że subsydia dla znakowania ryb oraz dla dobrych praktyk hodowlanych zostały zakończone, odpowiednio, w 2018 i 2019 r. Ponadto Komisja ustaliła i zweryfikowała fakt, że z subsydium dla pstrągów o wadze powyżej 1 kg mogły korzystać

([16]) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/918/UE z dnia 16 grudnia 2014 r. kończąca postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii i Wietnamu, Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 65, motyw 76, przypis 3.

([17]) Jak wyjaśniono w motywach 32–41, świadczenia wynikające ze wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami oraz z pożyczek subsydiowanych zwiększyły stopę subsydiowania grupy Kiliç jedynie o 0,72 %, a tym samym nie zrekompensowały zmniejszenia subsydiów bezpośrednich.

([18]) W 2019 r. maksymalna kwota subsydiów na licencję wynosiła 0,75 TL/kg dla maksymalnej ilości 350 000 kg. W porównaniu z 2018 r. stanowi to spadek ogólnej maksymalnej kwoty, jaką można otrzymać dla każdej licencji.

hodowle pstrągów o masie ponad 1,2 kg, czyli pstrągów, które nie wchodzą w zakres definicji produktu objętego postępowaniem. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 40–52, wnioskodawca nie korzystał ze wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami w ODP i nie było prawdopodobne, że takie wsparcie uzyska do 2025 r. W związku z ponowną oceną nowych informacji, jak wyjaśniono powyżej w motywach 46 i 47, Komisja stwierdziła, że wnioskodawca nie będzie w przyszłości korzystał z żadnego subsydium w ramach programu „wsparcia na rzecz hodowli pstrąga w wylęgarniach chronionych przed chorobami".

(68) Zdaniem Komisji twierdzenie, że wnioskodawca sfinansuje z subsydiowanej pożyczki zakup nowego sprzętu opiera się raczej na możliwości, a nie na konkretnych dowodach. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(69) Uwzględniając powyższe ustalenia Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 19 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i na podstawie powyższych ustaleń okoliczności dotyczące subsydiowania znacznie się zmieniły, a zmniejszenie subsydiów bezpośrednich ma charakter trwały w odniesieniu do wnioskodawcy.

3.6. **Wniosek**

(70) Z powyższych ustaleń wynika, że cło wyrównawcze mające zastosowanie do wnioskodawcy powinno zostać zmienione zgodnie z sekcją 3.4.

(71) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ([19]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/309 wprowadza się następujące zmiany w odniesieniu do wnioskodawcy:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	1,5 %	B965

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

([19]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).